

Here is the text data extracted and formatted from the given document:

Fra modedesigner til fiskehandler

Det var sindssygt hardt, men jeg vidste, det kunne lykkes

Med et bevis fra Kolding Designskole under armen flyttede Anna til København med drommen om at arbejde som modedesigner. I mange år designede hun alt fra hospitalsklovnekostumer til rollatortasker, mens en helt anden drom begyndte at fylde mere og mere i baghovedet. Hun ville være selvstændig - i en helt anden branche.

I fort et par sorte gummistøvler og et hvidt forklade smækker Anna Kirstine Borg et par store torskeloins op på bordet i sin lille hvide kolevogn. Bag hende ligger kassevis af frisk fisk og venter på at blive skaret ud og frosset ned.

Anna har været tidligt oppe i morges for at hente frisk bæredygtig fisk i Nordhavn, som hun pakker og sender ud til over 80 husstande om ugen.

På hendes trøje er et logo med ordene "Annas Fiskekasser" med en charmerende tegning af en lille fiskekutter. Logoet har hun selv designet, og det moderne udtryk og de præcise streger vidner om, at det er tegnet af en person med erfaring.

Anna er uddannet modedesigner fra Designskolen Kolding, og i mange år var hendes hverdag fyldt med stofprover, knappenale og skæve arbejdstider.

I dag har 36-årige Anna skiftet symaskinen ud med gummistøvler og flamingokasser og er stedet blevet selvstændig fiskeleverandør.

Fra tøj til torsk

Anna er opvokset i Nykøbing Mors i Nordjylland med sin mor, far og lillebror. Et barndomsminde, der står klart for Anna, er, hvordan familien fangede krabber og kogte dem som suppe hen over et bål på stranden. En stor del af Annas familie er fiskere i Thy, så interessen og kærligheden til fisk har hun haft med sig fra barnsben.

Annas mor gik dog en anden vej og arbejdede som skrudder, så på den måde var det ikke overraskende, at Anna valgte at ud-danne sig som modedesigner.

Allerede halvvejs igennem sin uddannelse begyndte det at gå op for Anna, at en stor del af en modedesigners tid ofte foregår foran en computerskærm.

Jeg blev sindssyg af at sidde foran computeren. Jeg drømte om at få lov til at bruge mine hænder noget mere og rent faktisk bruge mine syfærdigheder til noget, siger Anna.

Efter en handfuld ture frem og tilbage med familiens friskfangede fisk begyndte Annas familie at presse på og opfordre hende til, at hun selv gik ind i fiskeribranchen. De ord fik lov at ligge i baghovedet, og Anna kunne mærke, at hun i virkeligheden drømte om at blive selvstændig og bygge en virksomhed op fra bunden.

Da Annas chef fra rollatorfirmaet ByACRE tog fat i hende, så hun det som et tegn til, at det var nu, hun skulle springe ud i det.

Min chef kiggede på mig og sagde "Anna, du har designet så meget, at vi har nok til de næste fire år", og der kunne jeg mærke, at det var tid til, at jeg skulle kaste mig ud i noget nyt. Nåle gange skal man bare have det sidste skub, og det er jeg glad for, at jeg fik, fortæller Anna.

Hardt arbejde

Annas Fiskekasser blev til i en kælder på Frederiksberg, som fungerede som Annas syvarksted. Banken nægtede at låne Anna penge, så for at have råd til at starte virksomheden op havde hun rengøringsjobs om natten og pakket fiskekasserne om dagen.

Det var sindssygt hårdt, men jeg var hele tiden overbevist om, at Annas Fiskekasser skulle lykkes, og det motiverede mig til at blive ved, selv når det var svært.

Selv da Anna blev gravid med datteren Vera for to år siden, knoklede hun videre. Hun pakket faktisk fiskekasser helt frem til sin fødsel og fandt på en teknik, hvor hun bar kasserne under armen på siden af kroppen, så der var plads til den højgravide mave foran.

Jeg fødte heldigvis på en lørdag, så det var ikke noget problem at passe arbejdet, siger Anna med et glimt i øjet og fortsætter: Lige efter min fødsel var jeg tilbage på arbejdet med en ammende nyfødt i favnen og en telefon i hånden, siger Anna og slår fast, at hun drømmer om at holde bare lidt barsel, når hun skal have sit næste barn.

Som det ser ud nu, kan det ønske meget vel blive indfriet. Annas Fiskekassers omsætning er vokset med 255 procent de seneste to måneder, og Anna leder i øjeblikket efter et sted med mere plads, så hun kan følge med den positive udvikling.

Den rigtige vej

I dag pakker og sender Anna omkring 350 fiskekasser om måneden, så hun er stadigvæk en travl kvinde. Men når arbejdsdagene bliver lange og flamingokasserne tunge, er det blandt andet passionen om at gøre fiskerihandel beredtygt, der er med til at holde Anna i gang.

Malet med Annas Fiskekasser er nemlig at gøre det nemt for alle at vælge fisk og skaldyr, som er indfanget med metoder, der skader miljøet mindst muligt. Og selv om modebranchen og fiskeribranchen kan lyde så forskelligt, som noget kan være, er det især under Annas uddannelse, at hun er blevet gjort opmærksom på at tænke miljøbevidsthed ind i sin forretning.

Det har nok påvirket mig til at gå den beredtygtige vej, siger Anna og uddyber: Jeg synes også, at det er virkelig vigtigt, at vi passer på vores have, for ellers er der ingen fisk, når vi er gamle. Og fisk er mega sundt og smager fantastisk, så hvorfor ikke passe på dem?

Selv om Annas Fiskekasser højst sandsynligt havde opnået en større udvikling i dag, hvis hun var sprunget ud som selvstændig noget før, er hun glad for, at tingene er gået, som de er.

Nogle gange kan jeg godt ønske, at jeg havde taget beslutningen om at skifte branche noget før, men på den anden side ville jeg ikke have været designverdenen foruden. Jeg er stolt af de ting, jeg har designet, og Annas Fiskekasser ville ikke være, hvad det er blevet til i dag, hvis jeg ikke havde taget lige netop den her vej hertil.